

KOMISJA
EUROPEJSKA

Strasburg, dnia 5.7.2016 r.
COM(2016) 447 final

2016/0207 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 230/2014 z dnia
11 marca 2014 r. ustanawiające Instrument na rzecz przyczyniania się do Stabilności i
Pokoju**

{SWD(2016) 222 final}

{SWD(2016) 225 final}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

Niniejsze uzasadnienie dotyczy wniosku ustawodawczego w sprawie rozporządzenia zmieniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 230/2014 z dnia 11 marca 2014 r. ustanawiające Instrument na rzecz przyczyniania się do Stabilności i Pokoju.

Wniosek ustawodawczy służy wprowadzeniu nowego artykułu w tytule II rozporządzenia (UE) nr 230/2014 w celu rozszerzenia pomocy Unii w nadzwyczajnych okolicznościach, aby budować zdolność podmiotów wojskowych w krajach partnerskich w celu przyczynienia się do zrównoważonego rozwoju, a w szczególności do tworzenia pokojowych i integracyjnych społeczeństw.

• **Przyczyny i cele wniosku**

Związek między bezpieczeństwem i rozwojem uznawany jest na szczeblu zarówno europejskim, jak i międzynarodowym¹. Związek ten został już dostrzeżony w Konsensusie europejskim w sprawie rozwoju z 2005 r. jako czynnik o zasadniczym znaczeniu dla osiągnięcia największej możliwej skuteczności działań zewnętrznych UE. Wspieranie systemów bezpieczeństwa krajów partnerskich w ramach szerszego procesu reform mającego na celu zapewnienie skutecznego i odpowiedzialnego bezpieczeństwa państwa i osób przyczynia się do realizacji celów UE w zakresie zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu, budowania państwowości i praworządności. Podejście do bezpieczeństwa ludzkiego ma różne wymiary: jest zorientowane na człowieka, wielosektorowe, wszechstronne, zależne od kontekstu i nastawione na zapobieganie. Dotyczy to zwłaszcza sytuacji, gdy jest oczywiste, że brak bezpieczeństwa ogranicza możliwości dostępu do osób najbardziej zagrożonych w warunkach konfliktu i zmniejsza prawdopodobieństwo skuteczności działań humanitarnych lub prorozwojowych.

Przyjęcie przez Organizację Narodów Zjednoczonych (ONZ) Agendy na rzecz Zrównoważonego Rozwoju 2030² oraz 16. celu zrównoważonego rozwoju³ (SDG) w sprawie pokoju i sprawiedliwości uwypukla znaczenie promowania pokojowych i integracyjnych społeczeństw, zapewnienia wszystkim dostępu do wymiaru sprawiedliwości oraz budowania skutecznych i odpowiedzialnych instytucji na wszystkich szczeblach. Cel ten podkreśla potrzebę wzmocnienia odpowiednich instytucji krajowych, w tym poprzez współpracę międzynarodową na rzecz budowania zdolności na wszystkich szczeblach. Zwłaszcza w niestabilnych, ogarniętych konfliktami krajach zachodzi potrzeba ukierunkowania inwestycji zgodnie z zasadami skuteczności współpracy na rzecz rozwoju, aby pomóc wykorzenić przyczyny konfliktów i braku stabilności. UE popiera „Nowy ład na rzecz państw niestabilnych”⁴ i nacisk, jaki jest w nim kładziony na związek pomiędzy bezpieczeństwem i rozwojem.

¹ Np. Bank Światowy, *World Development Report: Conflict, Security, and Development*, 2011

² <http://www.un.org/sustainabledevelopment/sustainable-development-goals/>

³ 16. Cel zrównoważonego rozwoju (SDG): promowanie pokojowych i integracyjnych społeczeństw, zapewnienie wszystkim dostępu do wymiaru sprawiedliwości oraz budowanie skutecznych i odpowiedzialnych instytucji na wszystkich szczeblach.

⁴ UE zatwierdziła „Nowy ład”, który jest jednym z filarów 4. forum wysokiego szczebla w sprawie skuteczności pomocy w Pusanie w listopadzie 2011 roku (<http://www.pbsdialogue.org/en/>).

Zrewidowane przez OECD-DAC⁵ wytyczne sprawozdawcze w sprawie oficjalnej pomocy rozwojowej w dziedzinie pokoju i bezpieczeństwa zapewniają większą jasność i uszczegóławiają zasady tej pomocy dla sektora bezpieczeństwa. Utrzymano w nich szereg zabezpieczeń, w szczególności przeważająco cywilny charakter oficjalnej pomocy rozwojowej, choć wsparcie dla wojska może być uznane za ten rodzaj pomocy w nadzwyczajnych i jasno określonych sytuacjach.

Wspólny komunikat „Budowanie zdolności na rzecz bezpieczeństwa i rozwoju” (JOIN (2015) 17 final) zawiera analizę możliwości poprawy wsparcia ze strony UE na rzecz budowania zdolności partnerów, a tym samym przyczyniania się do stabilności, bezpieczeństwa i rozwoju. Wskazano w nim luki w zdolności UE do wspierania budowy potencjału partnerów w sektorze bezpieczeństwa pomimo wielu działań już objętych wsparciem, takich jak między innymi skuteczna administracja cywilna czy cywilny nadzór nad systemem bezpieczeństwa. Wspólny komunikat zawiera wniosek, że „nie ma obecnie w budżecie UE instrumentu stworzonego z myślą o zapewnieniu kompleksowego finansowania budowania zdolności w zakresie bezpieczeństwa w państwach partnerskich, w szczególności w jego aspekcie wojskowym”⁶.

Brak spełnienia kluczowych potrzeb operacyjnych partnerów utrudnia osiągnięcie podstawowego celu rozwoju, jakim jest stworzenie warunków dla pokoju i bezpieczeństwa ludzkiego. Poprawa funkcjonowania podmiotów wojskowych i wzmocnienie sprawowania przez nie dobrych rządów, zwłaszcza w krajach niestabilnych i wychodzących z konfliktów, przyczynia się do pokoju, bezpieczeństwa ludzkiego i stabilności, a tym samym do osiągnięcia celów zrównoważonego rozwoju. Brak możliwości finansowania budowy zdolności w sektorze bezpieczeństwa (zarówno sprzętu, jak i szkoleń) ogranicza zdolność partnerów do realizacji swoich potrzeb w zakresie rozwoju.

Cele szczegółowe niniejszego wniosku są następujące: i) przyczyniać się do poprawy zdolności krajów partnerskich do samodzielnego zapobiegania kryzysom i zarządzania nimi, ii) przyczyniać się do poprawy skuteczności działań prorozwojowych Unii poprzez współpracę z wszystkimi podmiotami odpowiedzialnymi za bezpieczeństwo, w tym wojskiem, w oparciu o najszybszą możliwą, elastyczną i kompleksową realizację unijnego postulatu budowy zdolności na rzecz bezpieczeństwa i rozwoju, oraz iii) przyczyniać się do zapewnienia poszanowania praworządności, dobrych rządów oraz większej kontroli cywilnej i nadzoru cywilnego nad wojskiem w państwach trzecich.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Niniejsza inicjatywa wpisuje się w ambicję zmobilizowania narzędzi unijnych w zakresie głównych wyzwań, jak wskazano we wspólnym komunikacie „Kompleksowe podejście UE do zewnętrznych konfliktów i sytuacji kryzysowych”⁷ oraz w późniejszych konkluzjach Rady⁸.

W odniesieniu do wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa Unii (WPZiB), zarówno cywilne, jak i wojskowe misje (zwłaszcza szkoleniowe) i operacje realizowane w ramach wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony (WPBiO) są zasadniczym elementem

⁵ Komitet Pomocy Rozwojowej Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju, luty 2016.

⁶ JOIN(2015) 17, s. 8.

⁷ JOIN(2013) 30 final z dnia 11 grudnia 2013 r.

⁸ Konkluzje Rady 9644/14 z dnia 12 maja 2014 r.

kompleksowego podejścia UE do zarządzania kryzysowego w państwach trzecich⁹, zarazem stanowiąc filar szkoleniowy budowania zdolności na rzecz bezpieczeństwa i rozwoju wśród cywilnych i wojskowych służb bezpieczeństwa.

Zasoby na potrzeby operacji wojskowych podejmowanych w ramach WPBiO są finansowane przez uczestniczące państwa członkowskie UE i za pośrednictwem mechanizmu Athena¹⁰, który służy do zarządzania finansowaniem wspólnych kosztów operacji wojskowych UE w ramach WPBiO. Koszty te dotyczą między innymi kosztów założenia i prowadzenia kwatery głównej, infrastruktury, logistyki i wsparcia misji, nie obejmują natomiast kosztów poniesionych przez kraj partnerski wsparty przez misję lub operację.

Poza ogólnym budżetem Unii Europejski Fundusz Rozwoju (EFR) zapewnia środki finansowe na wdrożenie unijnej polityki współpracy rozwojowej z krajami Afryki, Karaibów i Pacyfiku (AKP) w ramach umowy z Kotonu¹¹. Instrument na rzecz Pokoju w Afryce¹² (APF) powstał w 2003 r. pod egidą EFR i jest na chwilę obecną najdalej idącym instrumentem na rzecz współzależności bezpieczeństwa i rozwoju, zarazem zapewniając wsparcie dla działań wojskowych. Instrument ten podlega jednak licznym ograniczeniom, w szczególności jeśli chodzi o jego wyłącznie regionalny zasięg, co uniemożliwia ogólnosiątkowe zastosowanie na szczeblu krajowym.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

• Podstawa prawna

Podstawą prawną niniejszego wniosku ustawodawczego jest art. 209 ust. 1 oraz art. 212 ust. 2 TFUE.

Zważywszy na szeroki zakres współpracy na rzecz rozwoju¹³, finansowanie budowania zdolności (wsparcie szkoleniowe i sprzętowe) w sektorze bezpieczeństwa na podstawie art. 209 i 212 TFUE nie jest samo w sobie wykluczone tylko ze względu na wojskowy charakter beneficjenta¹⁴. Biorąc pod uwagę cele unijnej współpracy na rzecz rozwoju, tj. przyczynianie się do realizacji postulatów zrównoważonego rozwoju w krajach rozwijających się, finansowanie wojska jest możliwe w nadzwyczajnych okolicznościach (patrz także szczegółowe wyjaśnienie w pkt 5 poniżej).

⁹ JOIN(2013) 30 final z dnia 11 grudnia 2013 r.

¹⁰ Artykuł 41 TUE określa zasady finansowania prowadzonych przez UE cywilnych i wojskowych operacji zarządzania kryzysowego. Wspólne koszty takich operacji są aktualnie uregulowane decyzją Rady (WPZiB) 2015/528 z dnia 27 marca 2015 r. ustanawiającą mechanizm zarządzania finansowaniem wspólnych kosztów operacji Unii Europejskiej mających wpływ na kwestie wojskowe lub obronne (ATHENA) oraz uchylającą decyzję 2011/871/WPZiB, Dz.U. L 84 z 28.3.2015.

¹¹ Umowa o partnerstwie między członkami Grupy Państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z drugiej strony, podpisana w Kotonu dnia 23 czerwca 2000 r., zmieniona w Luksemburgu dnia 25 czerwca 2005 r. i w Ouagadougou dnia 22 czerwca 2010 r.

¹² Artykuł 11 umowy z Kotonu w sprawie „polityki budowania pokoju, zapobiegania konfliktom i ich rozwiązywania” oraz stosowne konkluzje Rady stanowią podstawę prawną Instrumentu na rzecz Pokoju w Afryce; decyzja nr 3/2003 Rady Ministrów AKP-WE z dnia 11 grudnia 2003 r. w sprawie wykorzystania środków z puli przeznaczonej na długotrwały rozwój z dziewiątego EFR na rzecz utworzenia Instrumentu na rzecz Pokoju w Afryce, Dz.U. L 345 z 31.12.2003.

¹³ C-377/12, Komisja Europejska przeciwko Radzie (umowa o partnerstwie i współpracy z Filipinami), pkt 37.

¹⁴ Zob. także JOIN (2015) 17, s. 7; oraz powyższe wytyczne sprawozdawcze OECD/DAC w dziedzinie pokoju i bezpieczeństwa.

- **Pomocniczość i proporcjonalność**

Proponowane rozporządzenie jest zgodne z zasadą pomocniczości oraz z zasadą proporcjonalności określoną w artykule 5 TUE.

Działanie UE jest konieczne i uzasadnione ze względu zarówno na cele określone w Traktacie, jak i zasadę pomocniczości. Kompleksowe i elastyczne wsparcie UE dla sektora bezpieczeństwa niesłoby wartość dodaną poprzez objęcie działaniami krótko- i długoterminowymi wszystkich podmiotów odpowiedzialnych za bezpieczeństwo w danym kraju, a także pozwalałoby na lepszą koordynację takiej pomocy. Interwencje na szczeblu UE mogą być lepszym sposobem osiągnięcia bezpieczeństwa i stabilności, a także stanowić czynnik poprawiający skuteczność międzynarodowych wysiłków na rzecz bezpieczeństwa i rozwoju.

- **Wybór instrumentu**

Proponowany wniosek ustawodawczy ma formę rozporządzenia zmieniającego istniejący akt prawny.

3. WYNIKI OCEN EX-POST, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Internetowe konsultacje społeczne w celu uzyskania opinii społeczeństwa rozpoczęły się w dniu 1 kwietnia, a zakończyły się w dniu 27 maja 2016 r. W sumie wpłynęło 78 odpowiedzi, głównie od osób prywatnych. Szereg państw członkowskich (Czechy, Finlandia, Francja, Niemcy, Włochy, Luksemburg, Holandia, Portugalia i Hiszpania) wniosło wkład w postaci dokumentu roboczego z dnia 15 kwietnia 2016 r.

Ogólnie rzecz biorąc, reakcje wskazywały na duże poparcie dla trzech głównych zasad leżących u podstaw inicjatywy, a mianowicie: i) skuteczny, działający zgodnie z prawem i odpowiedzialny sektor bezpieczeństwa w krajach partnerskich może przyczyniać się do pokoju, bezpieczeństwa ludzkiego i zrównoważonego rozwoju; ii) unijne strategie wsparcia powinny w większym stopniu uwzględniać współzależność bezpieczeństwa i rozwoju, aby lepiej wspierać zrównoważony rozwój w krajach partnerskich oraz iii) wzmocnienie sprawowania dobrych rządów przez podmioty wojskowe, zwłaszcza w krajach niestabilnych i wychodzących z konfliktów, może doprowadzić do stabilizacji i osiągnięcia celów zrównoważonego rozwoju.

- **Ocena skutków**

Na poparcie proponowanego wniosku ustawodawczego przeprowadzona została ocena skutków. Sprawozdanie z oceny skutków zawiera analizę różnych wariantów polityki pod kątem realizacji konkretnych celów, a także ocenę opcji wykraczających poza budżet ogólny Unii i mieszczących się w nim.

W ocenie skutków stwierdzono, że zmiana Instrumentu na rzecz przyczyniania się do Stabilności i Pokoju byłaby najbardziej odpowiednią i skuteczną opcją krótkoterminową, biorąc pod uwagę cele, czas, zasięg geograficzny i elastyczność jej realizacji jako instrumentu kryzysowego. W ocenie skutków stwierdza się również, że kompleksowe wdrożenie inicjatywy budowania zdolności na rzecz bezpieczeństwa i rozwoju (czyli obejmującej wsparcie dla wojska do celów związanych z obronnością) wymaga połączenia instrumentu budżetowego (w odniesieniu do zadań w zakresie rozwoju) z innym, potencjalnie pozabudżetowym, mechanizmem.

Prawa podstawowe

Wniosek ustawodawczy zapewnia, by środki pomocy na podstawie nowych przepisów w odniesieniu do budowania zdolności na rzecz bezpieczeństwa i rozwoju były wdrażane zgodnie z przepisami prawa międzynarodowego, w tym międzynarodowego prawa humanitarnego. Komisja będzie monitorować wdrażanie tych środków pomocy w celu zapewnienia realizacji zobowiązań w zakresie praw człowieka.

4. WPLYW NA BUDŻET

Jeśli chodzi o koszty, wymagany byłby budżet w wysokości 100 000 000 EUR na lata 2017–2020. Inicjatywa będzie finansowana dzięki przesunięciom w ramach działu IV budżetu ogólnego Unii. Żadne dodatkowe środki nie zostaną uruchomione. Wdrożenie będzie uregulowane rozporządzeniem (UE) nr 236/2014¹⁵.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

• Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania

Formy monitorowania i oceny są określone w art. 12 i 13 rozporządzenia (UE) nr 236/2014, które ma zastosowanie do wszystkich unijnych instrumentów finansowania zewnętrznego, w tym Instrumentu na rzecz przyczyniania się do Stabilności i Pokoju, który jest preferowaną opcją. Zasady sprawozdawczości są również przewidziane w powyższym rozporządzeniu.

• Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku

Ta część zawiera szczegółowy komentarz na temat głównych przepisów wprowadzonych w drodze proponowanego rozporządzenia zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 230/2014 ustanawiające Instrument na rzecz przyczyniania się do Stabilności i Pokoju.

1) Przedmiot i cele (artykuł 1, tytuł I, Przepisy ogólne)

Celem zmian w art. 1 ust. 2 jest włączenie w zakres rozporządzenia pomocy dla podmiotów odpowiedzialnych za bezpieczeństwo, w tym podmiotów wojskowych. Pomoc może być udzielana w nadzwyczajnych okolicznościach opisanych poniżej (patrz punkt 2) w kontekście szerszego procesu reform sektora bezpieczeństwa lub w ramach budowania zdolności na rzecz bezpieczeństwa i rozwoju zgodnie z nadrzędnym celem, jakim jest osiągnięcie zrównoważonego rozwoju.

2) Budowanie zdolności na rzecz bezpieczeństwa i rozwoju (artykuł 3a, tytuł II Rodzaje pomocy unijnej)

Proponowany artykuł 3a stanowi w ustępie pierwszym, że pomoc unijna może być wykorzystywana w nadzwyczajnych okolicznościach do budowania zdolności podmiotów wojskowych w krajach partnerskich w celu przyczynienia się do zrównoważonego rozwoju, a w szczególności do tworzenia stabilnych, pokojowych i integracyjnych społeczeństw. Realizacja postulatu stabilnych, pokojowych i integracyjnych społeczeństw nawiązuje do 16. celu zrównoważonego rozwoju (SDG) dotyczącego pokoju i sprawiedliwości, który uwypukla znaczenie promowania pokojowych i integracyjnych społeczeństw, zapewnienia wszystkim dostępu do wymiaru sprawiedliwości oraz budowania skutecznych i odpowiedzialnych instytucji na wszystkich szczeblach. Cel ten podkreśla potrzebę wzmocnienia odpowiednich

¹⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 236/2014 z dnia 11 marca 2014 r. ustanawiające wspólne zasady i procedury wdrażania unijnych instrumentów na rzecz finansowania działań zewnętrznych, Dz.U. L 77 z 15.3.2014, s. 95.

instytucji krajowych, w tym poprzez współpracę międzynarodową na rzecz budowania zdolności na wszystkich szczeblach, zwłaszcza w krajach rozwijających się, aby między innymi zapobiegać przemocy oraz zwalczać terroryzm i przestępczość. Nadzwyczajne okoliczności, o których mowa w ustępie 1, są bardziej szczegółowo zdefiniowane w ustępie 3 nowego artykułu 3a.

W ustępie 2 artykułu 3a ilustruje rodzaj działań, które mogą być objęte wsparciem, tj. programy budowania zdolności na rzecz bezpieczeństwa i rozwoju, w tym szkolenia, mentoring i doradztwo, a także dostawy sprzętu, poprawa infrastruktury i świadczenie innych usług.

W ustępie 3 artykułu 3a uszczegóławia wspomniane w ustępie 1 nadzwyczajne okoliczności, w razie których świadczona jest pomoc. Ustęp 3 lit. a) i lit. b) należy czytać łącznie. Ustęp 3 lit. a) wymaga, aby podmioty wojskowe były finansowane tylko wtedy, gdy nie ma możliwości spełnienia wymagań dla odpowiedniej realizacji celów Unii wynikających z rozporządzenia (UE) nr 230/2014 za pośrednictwem podmiotów pozawojskowych, a przesłanki dla stworzenia stabilnych, pokojowych i integracyjnych społeczeństw zostały zachwiane przez poważne zagrożenie dla istnienia funkcjonujących instytucji państwowych lub instytucje państwowe nie są w stanie dalej przeciwdziałać takiemu poważnemu zagrożeniu (np. upadły). Ustęp 3 lit. b) wymaga, by społeczność międzynarodowa lub Unia i dany kraj zgadzały się co do tego, że sektor bezpieczeństwa, w szczególności wojsko, jest kluczem do stabilności, pokoju i rozwoju, zwłaszcza w kontekście kryzysu i niestabilności. Taka zgoda może mieć formę rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ lub dokumentu programowego uzgodnionego między Unią i innymi partnerami międzynarodowymi (jak np. porozumienie w sprawie Somalii); zaangażowanie Unii jest również możliwe na mocy tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej.

Ustęp 4 artykułu 3a przedstawia ograniczenia dla pomocy unijnej w ramach nowego artykułu, która nie obejmuje stałych wydatków wojskowych, zakupów broni i amunicji, jak również szkoleń, których wyłącznym celem jest przyczynianie się do zdolności bojowej sił zbrojnych.

Ustęp 5 artykułu 3a zawiera ogólne zasady, na których powinna opierać się pomoc świadczona na podstawie tego artykułu, takie jak zaangażowanie państwa partnerskiego; potrzeba rozwijania elementów i dobrych praktyk niezbędnych do zapewnienia trwałości w perspektywie średnio- i długoterminowej, jak również promowanie praworządności i ustalonych zasad prawa międzynarodowego.

Ustęp 6 artykułu 3a wzywa natomiast do ustanowienia procedur oceny ryzyka, monitorowania i oceny środków pomocowych wdrażanych na podstawie nowego artykułu.

- 3) Nadzwyczajne środki pomocy oraz przejściowe programy reagowania (artykuł 7, tytuł III, Programowanie i wdrażanie)

Artykuł 7 ust. 1 został zmieniony poprzez uwzględnienie odwołania do nowego artykułu 3a i stanowi, że pomoc unijna na podstawie nowego artykułu 3a może być udzielana w formie nadzwyczajnych środków pomocy oraz przejściowych programów reagowania.

- 4) Tematyczne dokumenty strategiczne oraz wieloletnie programy indykatywne (artykuł 8, tytuł III, Programowanie i wdrażanie)

Artykuł 8 ust. 1 został zmieniony poprzez uwzględnienie odwołania do nowego artykułu 3a i stanowi, że pomoc unijna na podstawie nowego artykułu 3a może być realizowana za pomocą tematycznych dokumentów strategicznych.

- 5) Prawa człowieka (artykuł 10, tytuł III, Programowanie i wdrażanie)

Artykuł 10 ust. 1 został zmieniony, aby obowiązek wdrażania środków pomocy zgodnie z przepisami prawa międzynarodowego, w tym międzynarodowego prawa humanitarnego, rozszerzyć na środki pomocy związane z budowaniem zdolności na rzecz bezpieczeństwa i rozwoju na podstawie nowego artykułu 3a.

6) Pula środków finansowych (artykuł 13, tytuł IV, Przepisy końcowe)

Artykuł 13 ust. 1 zwiększa pulę środków finansowych na wykonanie rozporządzenia o kwotę 100 000 000 EUR, co oznacza, że pula środków finansowych Instrumentu na rzecz przyczyniania się do Stabilności i Pokoju wynosi 2 438 719 000 EUR. Podział przewidziany w art. 13 ust. 3 pozostaje niezmienny, aby umożliwić realizację działań związanych z budowaniem zdolności na rzecz bezpieczeństwa i rozwoju na podstawie różnych artykułów i ich finansowania w ramach różnych linii budżetowych.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 230/2014 z dnia 11 marca 2014 r. ustanawiające Instrument na rzecz przyczyniania się do Stabilności i Pokoju

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 209 ust. 1 i art. 212 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Związek między bezpieczeństwem a rozwojem został dostrzeżony w Konsensusie europejskim w sprawie rozwoju z 2005 r.¹⁶.
- (2) Przyjęta przez Organizację Narodów Zjednoczonych we wrześniu 2015 r. Agenda na Rzecz Zrównoważonego Rozwoju 2030 uwypukla znaczenie promowania pokojowych i integracyjnych społeczeństw zarówno dla realizacji 16. celu zrównoważonego rozwoju, jak i dla osiągnięcia innych efektów polityki rozwoju. 16. cel zrównoważonego rozwoju zawiera konkretny postulat „wzmocnienia odpowiednich instytucji krajowych, w tym poprzez współpracę międzynarodową na rzecz budowania zdolności na wszystkich szczeblach, zwłaszcza w krajach rozwijających się, aby zapobiegać przemocy oraz zwalczać terroryzm i przestępczość”.¹⁷.
- (3) Wspieranie podmiotów sektora bezpieczeństwa, w tym wojskowych w nadzwyczajnych okolicznościach, w państwach trzecich w kontekście zapobiegania konfliktom, zarządzania kryzysowego lub stabilizacji ma zasadnicze znaczenie, aby zapewnić odpowiednie warunki dla zwalczania ubóstwa i rozwoju. Działania te są szczególnie konieczne w celu zapewnienia ochrony ludności cywilnej w obszarach dotkniętych konfliktami, kryzysami lub niestabilnością. Dobre rządy oraz skuteczna kontrola demokratyczna i nadzór cywilny nad systemem bezpieczeństwa, w tym wojskiem, a także przestrzeganie praw człowieka i zasad praworządności, są zasadniczymi cechami dobrze funkcjonującego państwa w każdym kontekście i należy je propagować poprzez wsparcie państw trzecich w szerszej reformie sektora bezpieczeństwa.

¹⁶ Wspólne oświadczenie Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie, Parlamentu Europejskiego i Komisji w sprawie polityki rozwojowej Unii Europejskiej: „Konsensus europejski”, Dz.U. C 46 z 24.2.2006.

¹⁷ ONZ, A/RES/70/1, rezolucja przyjęta przez Zgromadzenie Ogólne w dniu 25 września 2015 r.

- (4) Rada Europejska w swoich konkluzjach z 19-20 grudnia 2013 r. podkreśliła znaczenie wspierania krajów partnerskich i organizacji regionalnych poprzez zapewnienie w miarę potrzeb szkoleń, doradztwa, sprzętu i zasobów, aby mogły one w coraz większym stopniu samodzielnie zapobiegać kryzysom lub zarządzać nimi.
- (5) We wspólnym komunikacie zatytułowanym „Budowanie zdolności na rzecz bezpieczeństwa i rozwoju – Umożliwienie partnerom zapobiegania kryzysom i zarządzania nimi” Komisja i Wysoki przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa potwierdzili, że potrzebne są stabilne i bezpieczne społeczeństwa, aby osiągnąć cele rozwoju¹⁸.
- (6) W swoich konkluzjach w sprawie wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony (WPBiO) z dnia 18 maja 2015 r. Rada wezwała do zbadania możliwości zwiększenia spójności i koordynacji działań UE w zakresie bezpieczeństwa i rozwoju, a także usprawnienia budowania zdolności na rzecz bezpieczeństwa i rozwoju, zwłaszcza w odniesieniu do instrumentów finansowych¹⁹. Wezwano w nich również do opracowania ogólnounijnych ram strategicznych reformy sektora bezpieczeństwa, które skupiałyby WPBiO i wszystkie inne odpowiednie narzędzia wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa (WPZiB), a także instrumenty współpracy na rzecz rozwoju oraz podmioty działające w przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości.
- (7) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) nr 230/2014,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (UE) nr 230/2014 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 ust. 2 dodaje się akapit w brzmieniu:

„W przypadku, gdy pomoc Unii udzielana jest podmiotom sektora bezpieczeństwa, może ona również objąć podmioty wojskowe w nadzwyczajnych okolicznościach przewidzianych w art. 3a, zwłaszcza w kontekście szerszego procesu reform sektora bezpieczeństwa lub w ramach budowania zdolności na rzecz bezpieczeństwa i rozwoju zgodnie z nadrzędnym celem, jakim jest osiągnięcie zrównoważonego rozwoju.”;

- 2) dodaje się art. 3a w brzmieniu:

„Artykuł 3a

Budowanie zdolności na rzecz bezpieczeństwa i rozwoju

1. W celu przyczynienia się do zrównoważonego rozwoju, a w szczególności do tworzenia stabilnych, pokojowych i integracyjnych społeczeństw, pomoc unijna na mocy niniejszego rozporządzenia może być wykorzystywana do budowania zdolności podmiotów wojskowych w krajach partnerskich w nadzwyczajnych okolicznościach określonych w ust. 3 niniejszego artykułu.

¹⁸ JOIN(2015) 17 final z dnia 28.4.2015 r.

¹⁹ Konkluzje Rady do Spraw Zagranicznych (Formacji Obrony) w sprawie WPBiO, dokument 8971/15 z dnia 18 maja 2015 r.

2. Pomoc może w szczególności objąć realizację programów budowania zdolności na rzecz bezpieczeństwa i rozwoju, w tym szkolenia, mentoring i doradztwo, a także dostawę sprzętu, poprawę infrastruktury i świadczenie innych usług.

3. Pomoc na podstawie niniejszego artykułu może być świadczona jedynie w sytuacji, gdy:

a) nie ma możliwości spełnienia wymagań dla odpowiedniej realizacji celów Unii wynikających z niniejszego rozporządzenia za pośrednictwem podmiotów pozawojzkowych, a przesłanki dla stworzenia stabilnych, pokojowych i integracyjnych społeczeństw zostały zachwiane przez poważne zagrożenie dla istnienia funkcjonujących instytucji państwowych, jak również dla ochrony praw człowieka i podstawowych wolności, lub instytucje państwowe nie są w stanie dalej przeciwdziałać takiemu poważnemu zagrożeniu; oraz

b) istnieje zgoda pomiędzy danym krajem i społecznością międzynarodową lub Unią Europejską, że sektor bezpieczeństwa, w szczególności wojsko, jest kluczem do stabilności, pokoju i rozwoju, zwłaszcza w przypadku kryzysu lub w kontekstach i sytuacjach niestabilności.

4. Pomoc Unii nie może służyć do finansowania:

a) stałych wydatków wojskowych,

b) zakupu broni i amunicji,

c) szkoleń, których wyłącznym celem jest przyczynianie się do zdolności bojowej sił zbrojnych.

5. Przy projektowaniu i wdrażaniu środków na mocy niniejszego artykułu Komisja propaguje zaangażowanie kraju partnerskiego. Komisja rozwija także elementy i dobre praktyki niezbędne do zapewnienia trwałości w perspektywie średnio- i długoterminowej, jak również propaguje praworządność i ustalone zasady prawa międzynarodowego.

6. Komisja ustanawia odpowiednie procedury oceny ryzyka, monitorowania i oceny środków na podstawie niniejszego artykułu.”;

3) artykuł 7 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Pomoc unijna na podstawie art. 3 i, w stosownych przypadkach, art. 3a udzielana jest w formie nadzwyczajnych środków pomocy oraz przejściowych programów reagowania.”;

4) artykuł 8 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Tematyczne dokumenty strategiczne stanowią ogólną podstawę realizacji pomocy zgodnie z art. 4 i 5 oraz, w stosownych przypadkach, art. 3a. Tematyczne dokumenty strategiczne zapewniają ramy współpracy Unii z zainteresowanymi krajami lub regionami partnerskimi.”;

5) artykuł 10 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Komisja zapewnia wdrażanie przyjętych na mocy niniejszego rozporządzenia środków związanych ze zwalczaniem terroryzmu i przestępczości zorganizowanej, jak również środków objętych art. 3a, zgodnie z prawem międzynarodowym, w tym międzynarodowym prawem humanitarnym.”;

6) w art. 13 ust. 1:

liczba „2 338 719 000” zostaje zastąpiona liczbą „2 438 719 000”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia r.

*W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący*

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

- 1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy
- 1.2. Dziedziny polityki w strukturze ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa
- 1.3. Charakter wniosku/inicjatywy
- 1.4. Cele
- 1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy
- 1.6. Okres trwania działania i jego wpływ finansowy
- 1.7. Przewidywane tryby zarządzania

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

- 2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości
- 2.2. System zarządzania i kontroli
- 2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

3. SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

- 3.1. Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ
- 3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki
 - 3.2.1. *Synteza szacunkowego wpływu na wydatki*
 - 3.2.2. *Szacunkowy wpływ na środki operacyjne*
 - 3.2.3. *Szacunkowy wpływ na środki administracyjne*
 - 3.2.4. *Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi*
 - 3.2.5. *Udział osób trzecich w finansowaniu*
- 3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 230/2014 ustanawiające Instrument na rzecz przyczyniania się do Stabilności i Pokoju.

1.2. Dziedziny polityki w strukturze ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa²⁰

Wniosek dotyczy dwóch dziedzin polityki:

Tytuł 19: Instrumenty polityki zagranicznej

Działanie 19 02: Instrument na rzecz przyczyniania się do Stabilności i Pokoju (IcSP) – Reagowanie na sytuacje kryzysowe, zapobieganie konfliktom, budowanie pokoju i gotowość na sytuacje kryzysowe

Tytuł 21: Współpraca międzynarodowa i rozwój

Działanie 21 05: Instrument na rzecz przyczyniania się do Stabilności i Pokoju (IcSP) – Globalne, transregionalne i nowo pojawiające się zagrożenia

Tytuły rozdziałów budżetowych odpowiadają obecnej strukturze instrumentów finansowych na lata 2014-2020. Proponuje się zachować te same działania i tytuły.

1.3. Charakter wniosku/inicjatywy

☒ Wniosek/inicjatywa dotyczy **nowego działania**

☐ Wniosek/inicjatywa dotyczy **nowego działania będącego następstwem projektu pilotażowego/działania przygotowawczego**²¹

☐ Wniosek/inicjatywa wiąże się z **przedłużeniem bieżącego działania**

☐ Wniosek/inicjatywa dotyczy **działania, które zostało przekształcone pod kątem nowego działania**

1.4. Cele

1.4.1. Wieloletni(e) cel(e) strategiczny(-e) Komisji wskazany(-e) we wniosku/inicjatywie

Wniosek odnosi się do celu strategicznego 9 – Silniejsza pozycja UE na arenie międzynarodowej – określonego w wytycznych politycznych przewodniczącego Junckera²². W szczególności jest odpowiedzią na potrzebę silniejszej Europy w zakresie polityki zagranicznej, aby lepiej przyczyniać się do wspierania rozwoju oraz zapewnienia pokoju i dobrobytu na świecie.

²⁰ ABM: activity-based management zarządzanie kosztami działań; ABB: activity-based budgeting budżet zadaniowy.

²¹ O którym mowa w art. 54 ust. 2 lit. a) lub b) rozporządzenia finansowego.

²² http://ec.europa.eu/priorities/docs/pg_en.pdf

W związku z tym program prac Komisji na 2016 r., przyjęty w dniu 27 października 2015 r.²³, przewiduje w załączniku I „ewentualne wprowadzenie nowego specjalnego instrumentu na rzecz budowania potencjału bezpieczeństwa i rozwoju w krajach trzecich” (pkt 21).

Ogólne cele inicjatywy odpowiadają celom określonym w art. 21 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) oraz w art. 208 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) i są to w szczególności:

- przyczynianie się do zachowania pokoju, zapobiegania konfliktom i umacniania bezpieczeństwa międzynarodowego zgodnie z celami i zasadami Karty Narodów Zjednoczonych,
- wspieranie zrównoważonego rozwoju gospodarczego, społecznego i środowiskowego krajów rozwijających się, przyjmując za nadrzędny cel likwidację ubóstwa, przy jednoczesnym przestrzeganiu zobowiązań oraz biorąc pod uwagę cele przyjęte w ramach Organizacji Narodów Zjednoczonych i innych właściwych organizacji międzynarodowych.

1.4.2. *Cel(e) szczegółowy(-e) i działanie(-a) ABM/ABB, których dotyczy wnioski/inicjatywa*

Inicjatywa budowania zdolności na rzecz bezpieczeństwa i rozwoju będzie wdrażana na podstawie obowiązującego rozporządzenia (UE) nr 230/2014 i jako taka będzie przyczyniać się do realizacji celów określonych w art. 1 ust. 1 tego rozporządzenia, tj. do „bezpośredniego wsparcia polityk zewnętrznych Unii przez usprawnienie i zwiększenie spójności działań Unii w dziedzinach reagowania kryzysowego, zapobiegania konfliktom, budowania pokoju oraz gotowości na sytuacje kryzysowe, a także przeciwdziałania zagrożeniom o charakterze globalnym i ponadregionalnym”.

Wniosek ma w szczególności na celu:

- przyczynianie się do poprawy zdolności krajów partnerskich do samodzielnego zapobiegania kryzysom i zarządzania nimi,
- przyczynianie się do poprawy skuteczności działań prorozwojowych Unii poprzez współpracę ze wszystkimi podmiotami odpowiedzialnymi za bezpieczeństwo, w tym wojskiem, w oparciu o najszybszą możliwą, elastyczną i kompleksową realizację unijnego postulatu budowy zdolności na rzecz bezpieczeństwa i rozwoju, oraz
- przyczynianie się do zapewnienia poszanowania praworządności, dobrych rządów oraz większej kontroli cywilnej i nadzoru cywilnego nad wojskiem w państwach trzecich.

Działanie(-a) ABM/ABB, których dotyczy wnioski/inicjatywa:

Działanie 19 02: Instrument na rzecz przyczyniania się do Stabilności i Pokoju (IcSP) – Reagowanie na sytuacje kryzysowe, zapobieganie konfliktom, budowanie pokoju i gotowość na sytuacje kryzysowe

Działanie 21 05: Instrument na rzecz przyczyniania się do Stabilności i Pokoju (IcSP) – Globalne, transregionalne i nowo pojawiające się zagrożenia

1.4.3. *Oczekiwane wyniki i wpływ*

Należy wskazać, jakie efekty przyniesie wniosek/inicjatywa beneficjentom/grupie docelowej.

- Poprawa zdolności krajów partnerskich do samodzielnego zapobiegania kryzysom i zarządzania nimi.
- Poprawa skuteczności działań wszystkich podmiotów z sektorów bezpieczeństwa krajów partnerskich na rzecz większego bezpieczeństwa ludzkiego w państwach niestabilnych lub na obszarach podatnych na sytuacje kryzysowe bądź pokonfliktowych.
- Wzrost poszanowania praworządności, dobrych rządów oraz większa kontrola cywilna i nadzór cywilny nad wojskiem w państwach trzecich.

Stabilniejsze i bezpieczniejsze społeczeństwa są warunkiem koniecznym zrównoważonego rozwoju i większego dobrobytu i redukują przy tym obciążenia związane z niestabilnością i konfliktami. Oczekiwane długoterminowe skutki gospodarcze i rozwojowe niniejszej inicjatywy powinny być znaczące dla zainteresowanych krajów.

1.4.4. *Wskaźniki wyników i wpływu*

Należy określić wskaźniki, które umożliwią monitorowanie realizacji wniosku/inicjatywy.

Trwają prace nad określeniem nowych wskaźników wyników i wpływu. Właściwy może być ogólny wskaźnik poziomu bezpieczeństwa ludzkiego (wolność od strachu) wśród mieszkańców państw niestabilnych lub obszarów podatnych na sytuacje kryzysowe bądź pokonfliktowych.

Stosowny komunikat programowy Instrumentu na rzecz przyczyniania się do Stabilności i Pokoju zostanie uzupełniony o nowe wskaźniki.

Poszczególne działania będą powiązane z konkretnymi celami. Działania będą również mierzone w oparciu o wskaźniki specyficzne dla projektu.

1.5. **Uzasadnienie wniosku/inicjatywy**

1.5.1. *Potrzeby, które mają zostać zaspokojone w perspektywie krótko- lub długoterminowej*

Wniosek nawiązuje do wspólnego komunikatu Komisji Europejskiej i Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa w sprawie „Budowania zdolności na rzecz bezpieczeństwa i rozwoju” z dnia 28 kwietnia 2015 r. (JOIN (2015) 17) oraz do konkluzji Rady do Spraw Zagranicznych (formacji obrony) z dnia 18 maja 2015 r. postulujących przedstawienie propozycji sposobu kompleksowego i elastycznego wsparcia budowy zdolności (szkolenia i sprzęt) podmiotów wojskowych w państwach trzecich w ramach realizacji celów unijnej polityki współpracy na rzecz rozwoju.

We wspólnym komunikacie podkreślono, że poprawa funkcjonowania podmiotów odpowiedzialnych za bezpieczeństwo, w tym sił wojskowych, poprzez budowanie zdolności na rzecz bezpieczeństwa i rozwoju, a także wzmocnienie sprawowania przez nie dobrych rządów, zwłaszcza w krajach niestabilnych i wychodzących z konfliktów, przyczynia się do pokoju, bezpieczeństwa ludzkiego i stabilności, a tym samym do osiągnięcia celów zrównoważonego rozwoju. Poparto w nim również unijne wysiłki na rzecz zapobiegania konfliktom w państwach niestabilnych i

podatnych na konflikty, zarazem wskazując luki w zdolności UE do wspierania budowy zdolności partnerów w sektorze bezpieczeństwa.

Rada Europejska w swoich konkluzjach z dnia 25-26 czerwca 2015 r. przypomniła o potrzebie „upodmiotowienia i uaktywnienia partnerów w celu zapobiegania kryzysom i zarządzania nimi, w tym przez konkretne projekty o elastycznym zakresie geograficznym dotyczące budowania zdolności”, nawiązując do wcześniejszych konkluzji Rady Europejskiej z dnia 19-20 grudnia 2013 r., w których stwierdzono, że „ważne jest wspieranie krajów partnerskich i organizacji regionalnych przez zapewnianie, w odpowiednich przypadkach, szkolenia, doradztwa, sprzętu i zasobów, tak by w coraz większym stopniu podmioty te mogły samodzielnie zapobiegać kryzysom lub zarządzać nimi”.

1.5.2. *Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej*

Działanie UE jest konieczne i uzasadnione ze względu zarówno na cele określone w Traktacie, zwłaszcza w art. 21 TUE, jak i zasadę pomocniczości. Kompleksowe i elastyczne wsparcie w zakresie budowania zdolności na rzecz bezpieczeństwa i rozwoju (CBSD) na szczeblu UE pozwoliłoby na objęcie działaniami krótko- i długoterminowymi wszystkich podmiotów odpowiedzialnych za bezpieczeństwo w danym kraju, jak również na lepszą koordynację takiej pomocy.

Interwencje na szczeblu UE mogą być lepszym sposobem osiągnięcia bezpieczeństwa i stabilności, a także stanowić czynnik poprawiający skuteczność międzynarodowych wysiłków na rzecz bezpieczeństwa i rozwoju. Cel polityczny zapewnienia bezpieczeństwa UE nie może być osiągnięty bez skutecznej współpracy z partnerami w krajach spoza UE i organizacjami międzynarodowymi.

Działania Unii i państw członkowskich wzajemnie się uzupełniają i wzmacniają zgodnie z art. 212 ust. 1 TFUE. Unia Europejska i jej państwa członkowskie mają do odegrania ważną rolę w oparciu o kompleksowe podejście do zapobiegania konfliktom i ich przyczynom oraz zarządzania nimi.

1.5.3. *Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań*

Przyszłe postępy w zmniejszaniu ubóstwa i długoterminowe korzyści pod względem zrównoważonego rozwoju w kontekście osiągnięcia 16. celu zrównoważonego rozwoju (Pokój, sprawiedliwość i silne instytucje) będą w znacznym stopniu zależeć od zdolności do wykorzenienia przyczyn niestabilności, a zwłaszcza braku bezpieczeństwa.

Znaczna część programów pomocy zewnętrznej finansowanych w ramach unijnych instrumentów rozwoju i współpracy technicznej UE jest już ukierunkowana na rozwiązywanie problemów w zakresie bezpieczeństwa i rozwoju za pośrednictwem wielu różnych kanałów i instrumentów. Jednak partnerzy z państw trzecich szukający wsparcia dla budowania zdolności na rzecz bezpieczeństwa i rozwoju, w tym w postaci szkoleń lub sprzętu, nie zawsze je otrzymują, jako że obecne instrumenty UE nie są dostosowane do elastycznego spełniania tego typu potrzeb.

Wspólny komunikat wskazuje na lukę w zestawie unijnych instrumentów w odniesieniu do wsparcia podmiotów wojskowych w krajach partnerskich w zapewnieniu stabilności, która jest warunkiem działań na rzecz rozwoju.

Luka ta wpływa na skuteczność i trwałość działań zewnętrznych Unii, w tym jej polityki rozwoju. W warunkach pogorszenia bezpieczeństwa na świecie ograniczenia obecnego zestawu unijnych instrumentów działań zewnętrznych upośledzają

możliwość kompleksowego rozwiązania przedmiotowego problemu, poprawy współpracy, a przez to i możliwość skutecznego przyczyniania się do wysiłków na rzecz rozwoju.

1.5.4. *Spójność z innymi właściwymi instrumentami oraz możliwa synergia*

Inicjatywa zapewni:

- (a) spójność z innymi działaniami UE (w tym działaniami WPZiB) w ramach szerszego, kompleksowego podejścia UE do konfliktów i kryzysów zewnętrznych,
- (b) spójność, koordynację i komplementarność różnych krótkoterminowych i długoterminowych możliwości i instrumentów w oparciu o wspólną wizję strategiczną.

Poszczególne działania w ramach proponowanej inicjatywy powinny być zaprojektowane zgodnie z nowymi, ogólnounijnymi ramami reformy sektora bezpieczeństwa (RSB), w tym zasadami monitorowania i oceny oraz dedykowanym mechanizmem zarządzania ryzykiem. W programach należy wykazać spójność z odpowiednimi strategiami krajowymi lub regionalnymi, a także należy je projektować i planować w sposób zapewniający zaangażowanie wszystkich zainteresowanych podmiotów UE.

1.6. Okres trwania działania i jego wpływ finansowy

☒ Wniosek/inicjatywa o **ograniczonym okresie trwania**

- ☒ Okres trwania wniosku/inicjatywy: od 1.1.2017 do 31.12.2020
- ☐ Okres trwania wpływu finansowego: od 2017 r. do 2020 r.

☐ Wniosek/inicjatywa o **nieograniczonym okresie trwania**

- Wprowadzenie w życie z okresem rozruchu od RRRR r. do RRRR r.,
- po którym następuje faza operacyjna.

1.7. Planowane tryby zarządzania²⁴

☒ **Bezpośrednie zarządzanie** przez Komisję

- ☒ w ramach jej służb, w tym za pośrednictwem jej pracowników w delegaturach Unii;
- ☐ przez agencje wykonawcze

☐ **Zarządzanie dzielone** z państwami członkowskimi

☒ **Zarządzanie pośrednie** poprzez przekazanie zadań związanych z wykonaniem budżetu:

- ☐ państwom trzecim lub organom przez nie wyznaczonym;
- ☒ organizacjom międzynarodowym i ich agencjom (należy wyszczególnić);
- ☐ EBI oraz Europejskiemu Funduszowi Inwestycyjnemu;
- ☐ organom, o których mowa w art. 208 i 209 rozporządzenia finansowego;
- ☒ organom prawa publicznego;
- ☒ podmiotom podlegającym prawu prywatnemu, które świadczą usługi użyteczności publicznej, o ile zapewniają one odpowiednie gwarancje finansowe;
- ☐ podmiotom podlegającym prawu prywatnemu państwa członkowskiego, którym powierzono realizację partnerstwa publiczno-prywatnego oraz które zapewniają odpowiednie gwarancje finansowe;
- ☒ osobom odpowiedzialnym za wykonanie określonych działań w dziedzinie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa na mocy tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej oraz określonym we właściwym podstawowym akcie prawnym.
- *W przypadku wskazania więcej niż jednego trybu należy podać dodatkowe informacje w części „Uwagi”.*

Uwagi

Zastosowanie mają zasady zarządzania określone w rozporządzeniu (UE) nr 236/2014 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 2014 roku ustanawiającym wspólne zasady i procedury wdrażania unijnych instrumentów na rzecz finansowania działań zewnętrznych.

²⁴

Wyjaśnienia dotyczące trybów zarządzania oraz odniesienia do rozporządzenia finansowego znajdują się na następującej stronie:

<https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

Należy określić częstotliwość i warunki.

Delegatury UE i służby Komisji będą stale monitorować realizację projektów budowania zdolności na rzecz bezpieczeństwa i rozwoju z podmiotami wojskowymi, w tym poprzez wizyty w terenie, aby dostarczać zarządzającym wartościowych informacji o postępach lub ich braku w odniesieniu do przyjętych celów, jednocześnie pomagając we wskazywaniu/przewidywaniu potencjalnych trudności w celu podejmowania działań naprawczych.

Do oceny wyników programów budowania zdolności na rzecz bezpieczeństwa i rozwoju mogą zostać również zatrudnieni niezależni eksperci zewnętrzni. Zarówno wewnętrzne, jak i zewnętrzne oceny przyczynią się do rozliczalności i poprawy prowadzonych interwencji, a także pozwolą wyciągnąć wnioski, które posłużą do opracowywania przyszłych polityk i działań za pomocą uznanych na szczeblu międzynarodowym kryteriów oceny OECD-DAC, obejmujących ocenę (potencjalnych) skutków.

2.2. System zarządzania i kontroli

2.2.1. Zidentyfikowane ryzyko

Środowisko ryzyka:

Wsparcie podmiotów wojskowych w krajach dotkniętych konfliktami pociąga za sobą wiele rodzajów ryzyka (kontekstowych, programowych, reputacyjnych i instytucjonalnych), które mogą mieć negatywny wpływ na skuteczność i trwałość wsparcia w zakresie budowania zdolności na rzecz bezpieczeństwa i rozwoju. Potencjalne ryzyko nadużyć w zakresie dostarczonego sprzętu, który w skrajnych sytuacjach może zostać wykorzystany przez siły lokalne w sposób prowadzący do poważnych naruszeń praw człowieka lub przekazany nieprzyjaznym podmiotom (np. niepaństwowym grupom zbrojnym, które przechwycą sprzęt) jest kwestią wymagającą szczególnej uwagi podczas opracowywania projektu oraz w trakcie jego realizacji poprzez ścisły monitoring. Wykluczenie śmiertelnośnego sprzętu stanowi pewne zabezpieczenie przed niewłaściwym wykorzystaniem pomocy, ale nieśmiertelny sprzęt wojskowy może również służyć do nadużyć z perspektywy międzynarodowego prawa humanitarnego.

Ograniczenie ryzyka:

Środki z zakresu budowania zdolności na rzecz bezpieczeństwa i rozwoju wykluczają finansowanie broni i amunicji, co ogranicza ryzyko niewłaściwego wykorzystania sprzętu.

Ponadto w celu ograniczenia możliwych zagrożeń i zgodnie ze wspólnym komunikatem postulującym opracowanie metodologii zarządzania ryzykiem w zakresie wsparcia UE dla sektora bezpieczeństwa w krajach partnerskich lub organizacji partnerskich, wymagane będzie przeprowadzenie konkretnej oceny ryzyka dla wszystkich programów budowania zdolności na rzecz bezpieczeństwa i rozwoju, które przewidują współpracę z wojskiem krajów partnerskich. Ryzyko będzie również na bieżąco monitorowane w trakcie realizacji projektów.

Konkretne sposoby oceny i monitorowania ryzyka są aktualnie opracowywane w ramach polityki RSB.

Cennym wkładem w tym względzie będą wnioski z dotychczasowych doświadczeń w zakresie zarządzania ryzykiem wsparcia budżetowego, jak również opracowywane wskaźniki skuteczności misji WPBiO.

Konkretne rodzaje oceny ryzyka mające zastosowanie w przypadku budowania zdolności na rzecz stabilności i rozwoju mogą w szczególności obejmować:

- ocenę ryzyka konfliktów (w oparciu o narzędzia ryzyka strukturalnego, takie jak opracowany przez Wspólne Centrum Badawcze globalny wskaźnik ryzyka konfliktu (GCRI)) oraz
- ramy analizy konfliktów (CAF) w celu wypracowania wspólnego zrozumienia sytuacji i jej regularnego monitorowania przez podmioty z sektorów humanitarnego, rozwoju i bezpieczeństwa.

Zobowiązanie do zapewnienia przejrzystości oraz wpływu wydatków na pokój i bezpieczeństwo, a także śledzenia ich wkładu w realizację 16. celu zrównoważonego rozwoju, może być odpowiedzią na to, co niektórzy interesariusze mogą postrzegać jako ryzyko „sekurytyzacji rozwoju”.

W ramach powyższych środków ograniczania ryzyka unijne wsparcie dla budowania zdolności na rzecz bezpieczeństwa i rozwoju powinno również uwzględniać analizę kontekstową i opierać się na uwrażliwieniu na konflikty. Zasada „nie szkodzić” będzie główną zasadą leżącą u podstaw budowania zdolności na rzecz stabilności i rozwoju. Zajdzie potrzeba przeprowadzenia w odpowiednim czasie dogłębnej analizy sytuacji politycznej i bezpieczeństwa w danym kraju oraz związanych z nią potencjalnych zagrożeń, aby ustalić zdolność Unii do udzielenia pomocy, tj. uniknąć niewłaściwego wykorzystania wsparcia. Delegatury UE będą uczestniczyć w przeprowadzaniu odpowiednich ocen. Oceny te obejmą między innymi wpływ na zasoby, inwentaryzację działań pozostałych podmiotów, planowaną pomoc w zakresie podejmowania działań na rzecz budowania zdolności, ocenę szczególnych potrzeb danego kraju, a także cele i wskaźniki służące do monitorowania postępów. Inne ważne aspekty, takie jak zaangażowanie państwa partnerskiego, zdolność absorpcji oraz trwałość w średnim i długim okresie, a także związek z szerszymi i długoterminowymi programami RSB w dziedzinie sprawowania rządów, będą częścią wspomnianej analizy kontekstowej.

2.2.2. *Informacje dotyczące struktury wewnętrznego systemu kontroli*

Struktura kontroli wewnętrznej FPI/DEVCO

Proces kontroli wewnętrznej/zarządzania FPI/DEVCO (Służby ds. Instrumentów Polityki Zagranicznej/DG ds. Współpracy Międzynarodowej i Rozwoju) ma na celu zapewnienie wystarczającej pewności co do należytego zarządzania działalnością pod względem finansowym, wiarygodności sprawozdawczości finansowej oraz zgodności z odpowiednimi przepisami i procedurami.

Skuteczność, wydajność i oszczędność

Aby zapewnić przestrzeganie zasad należytego zarządzania finansowego (oraz ograniczyć wysoki poziom ryzyka występujący w ramach struktur pomocy zewnętrznej), oprócz wszystkich elementów strategicznego procesu polityki i planowania Komisji, warunków audytu wewnętrznego i innych wymogów

wynikających z norm kontroli wewnętrznej Komisji, FPI/DEVCO będzie w dalszym ciągu dostosowywać swoje środowisko kontroli, co obejmie:

- w stosownych przypadkach przekazanie zarządzania projektami delegaturom UE w terenie,
- wyraźne i sformalizowane zasady rozliczalności finansowej w drodze przekazania uprawnień przez delegowanego urzędnika zatwierdzającego szefowi działu lub delegatury,
- regularne przekazywanie centrali sprawozdań przez delegatury UE (sprawozdań z zarządzania pomocą zewnętrzną dla DEVCO i sprawozdań subdelegowanego urzędnika zatwierdzającego dla FPI), w tym rocznego poświadczenia wiarygodności przez szefa delegatury,
- gruntowne przeszkolenie pracowników zarówno centrali, jak i delegatur,
- zapewnienie znaczącego wsparcia i odpowiednich wytycznych dla centrali i delegatur,
- regularne misje „weryfikacyjne/nadzorcze” w „zdecentralizowanych” delegaturach,
- metodologię zarządzania cyklem projektu i programu, obejmującą między innymi:
 - a) w razie potrzeby narzędzia zapewniające wysoką jakość projektowania interwencji, metody ich realizacji, mechanizm finansowania, system zarządzania, oceny i wyboru ewentualnych partnerów wdrażających,
 - b) narzędzia zarządzania programami i projektami, nadzoru i sprawozdawczości na rzecz efektywnego wdrażania, w tym regularne zewnętrzne monitorowanie projektów na miejscu,
 - c) elementy oceny i kontroli.

Sprawozdawczość i rachunkowość finansowa

FPI/DEVCO będzie nadal stosować najwyższe standardy rachunkowości i sprawozdawczości finansowej z wykorzystaniem systemu rachunkowości memoriałowej Komisji (ABAC), jak również narzędzi dotyczących pomocy zewnętrznej.

2.2.3. Oszacowanie kosztów i korzyści wynikających z kontroli i ocena prawdopodobnego ryzyka błędu

Celem ukierunkowanym na zgodność z przepisami w odniesieniu do danego instrumentu jest utrzymanie historycznego poziomu ryzyka niezgodności (stopy błędu) dla portfela FPI/DEVCO, stanowiącego poziom netto błędu rezydualnego (w perspektywie wieloletniej, po przeprowadzeniu wszystkich planowanych kontroli i korekt w odniesieniu do zamkniętych zamówień) poniżej 2 %.

Tradycyjnie wiąże się to z marginesem błędu na poziomie 2–5 % w odniesieniu do rocznej randomizowanej próbki transakcji, pobieranej przez Europejski Trybunał Obrachunkowy do celów rocznego poświadczenia wiarygodności (DAS).

FPI/DEVCO uważa, że jest to najmniejsze możliwe ryzyko nieprzestrzegania przepisów w otoczeniu obciążonym tak wysokim ryzykiem, uwzględniając

obciążenia administracyjne i konieczną opłacalność ekonomiczną w obszarze kontroli zgodności z przepisami.

2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

Określić istniejące lub przewidywane środki zapobiegania i ochrony

Środki zapobiegania nieprawidłowościom

Z uwagi na ryzyko działań z zakresu budowania zdolności na rzecz bezpieczeństwa i rozwoju, stosowane systemy kontroli muszą uwzględniać występowanie znacznej liczby błędów zgodności (nieprawidłowości) w transakcjach i przewidywać liczne kontrole na wysokim poziomie, mające na celu zapobieganie błędom, ich wykrywanie i korygowanie na możliwie najwcześniejszym etapie procesu płatności. W praktyce oznacza to, że kontrole zgodności FPI/DEVCO będą na ogół polegały na kontrolach *ex ante* prowadzonych przez audytorów zewnętrznych i pracowników Komisji w terenie przed dokonaniem końcowej płatności za projekt (choć przy zachowaniu niektórych audytów i kontroli *ex post*), i będą znacznie wykraczały poza zakres środków bezpieczeństwa finansowego wymaganych rozporządzeniem finansowym.

Ramy zgodności FPI/DEVCO obejmują między innymi następujące ważne elementy składowe:

Środki zapobiegania nadużyciom finansowym

- Dostarczanie w miarę potrzeb konkretnych wytycznych, w tym Praktycznego przewodnika po procedurach udzielania zamówień (PRAG), Przewodnika DEVCO oraz Zestawu narzędzi do zarządzania finansowego (dla partnerów realizujących działania).
- Obowiązkowe podstawowe szkolenia z zakresu zapobiegania nadużyciom finansowym i ich wykrywania dla personelu odpowiedzialnego za zarządzanie pomocą (menedżerów projektu, menedżerów finansowych, pracowników kontroli *ex post*/audytorów) w centrali i w delegaturach UE zgodnie ze Strategią zwalczania nadużyć finansowych w zakresie stosunków zewnętrznych UE oraz szczegółowymi strategiami FPI i DEVCO w zakresie zwalczania nadużyć finansowych. Strategia zwalczania nadużyć finansowych w zakresie stosunków zewnętrznych UE obejmuje działania zarówno Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (ESDZ), jak i odpowiednich służb Komisji zajmujących się stosunkami zewnętrznymi (DEVCO, FPI, DG ds. Polityki Sąsiedztwa i Negocjacji w sprawie Rozszerzenia), ze szczególnym uwzględnieniem działań prowadzonych przez delegatury UE.
- Ocena *ex ante* w celu sprawdzenia, czy organy zarządzające odpowiednimi funduszami (w ramach zarządzania zarówno bezpośredniego, jak i pośredniego) dysponują właściwymi środkami zwalczania nadużyć finansowych, służącymi zapobieganiu nadużyciom w procesie zarządzania funduszami UE i ich wykrywaniu.
- Kontrola *ex ante* dostępnych w krajach partnerskich (lub w organizacjach międzynarodowych) mechanizmów zwalczania nadużyć finansowych, przeprowadzana w ramach oceny zarządzania finansami publicznymi pod kątem kwalifikowalności do otrzymania wsparcia budżetowego (tj. aktywne zaangażowanie w walkę z nadużyciami finansowymi i korupcją, odpowiednie

organy kontroli, dostateczny potencjał wymiaru sprawiedliwości oraz skuteczne mechanizmy reagowania i sankcji).

- Komisja podpisała Akcje w 2008 r. Międzynarodową Inicjatywę na rzecz Przejrzystości Pomocy (IATI), przyjmując tym samym normę dla przejrzystości pomocy, która zapewnia udostępnianie bardziej aktualnych, szczegółowych i regularnych danych oraz dokumentów dotyczących przepływu środków pomocowych. - Od października 2011 r. Komisja pracuje nad wdrożeniem i stosowaniem standardów IATI dotyczących przejrzystości publikowania informacji o pomocy.

- Ponadto Komisja we współpracy z państwami członkowskimi UE opracowuje wspólną aplikację sieciową o nazwie EU Aid Explorer, która przetwarza dane dotyczące pomocy UE dostarczane w ramach IATI i innych źródeł na przyjazne dla użytkownika informacje na temat pomocy.

- W 2015 roku Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) podpisał pięć nowych porozumień o współpracy administracyjnej z organizacjami międzynarodowymi (Europejski Bank Odbudowy i Rozwoju, Międzypaństwowy Bank Rozwoju, Organizacja Współpracy Gospodarczej i Rozwoju, Światowy Program Żywnościowy oraz Biuro ONZ ds. Obsługi Projektów). OLAF współpracuje również z odpowiednimi agencjami Organizacji Narodów Zjednoczonych, Bankiem Światowym i innymi organizacjami międzynarodowymi, które zajmują się zwalczaniem nadużyć finansowych. OLAF prowadzi także współpracę z EUROPOLEM i EUROJUSTEM. OLAF nawiązuje również, w sposób ciągły lub doraźnie w razie potrzeby, relacje z władzami krajów spoza UE w zakresie koniecznym do zbadania nadużyć finansowych na szkodę budżetu UE (głównie fundusze unijne przeznaczone na pomoc zewnętrzną). W 2015 r. OLAF zawarł porozumienia administracyjne z organami partnerskimi w Angoli, Mołdawii i Senegal.

Środki służące wykrywaniu i środki naprawcze w zakresie nieprawidłowości i nadużyć finansowych

- zewnętrzne audyty i kontrole (zarówno obowiązkowe, jak i oparte na analizie ryzyka), również ze strony Europejskiego Trybunału Obrachunkowego,

- kontrole z mocą wsteczną (oparte na analizie ryzyka) i odzyskiwanie należności,

- zawieszenie finansowania UE w przypadku poważnego nadużycia finansowego, w tym korupcji na dużą skalę, do czasu podjęcia przez władze właściwych działań naprawczych i zapobiegających takim nadużyciom w przyszłości.

- FPI/DEVCO będą nadal pracować nad strategią zwalczania nadużyć, zgodnie z przyjętą przez Komisję w 2013 r. Strategią zwalczania nadużyć w zakresie stosunków zewnętrznych UE („Strategia ramowa AFS”). FPI i DEVCO wdrażają strategię skupioną na trzech strategicznych celach:

- podnoszenie ogólnej świadomości pracowników w zakresie zapobiegania nadużyciom finansowym i ich wykrywania, w szczególności na etapie przygotowywania i realizacji dotacji oraz zamówień,

- poprawa zdolności personelu FPI i DEVCO do skutecznego przeciwdziałania wewnętrznym i zewnętrznym nadużyciom finansowym za pomocą narzędzi służących do zwalczania nadużyć finansowych,

- poprawa reagowania w przypadku podejrzenia nadużycia finansowego oraz szybkości odzyskiwania kwot nienależnie wypłaconych.

3. SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

3.1. Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ

- Istniejące linie budżetowe

Według działów wieloletnich ram finansowych i linii budżetowych.

Dział wieloletnich ram finansowych	Linia budżetowa	Rodzaj środków	Wkład			
	Numer Treść	Zróżn./Niezróżn. ²⁵	państw EFTA ²⁶	krajów kandydujących ²⁷	państw trzecich	w rozumieniu art. 21 ust. 2 lit. b) rozporządzenia finansowego
IV.	19 02 – Instrument na rzecz przyczyniania się do Stabilności i Pokoju – Reagowanie na sytuacje kryzysowe, zapobieganie konfliktom, budowanie pokoju i gotowość na sytuacje kryzysowe					/
	19 02 01 Reagowanie w sytuacjach kryzysu lub początku kryzysu					
	19 02 02 Wsparcie dla zapobiegania konfliktom, budowania pokoju i gotowości na sytuacje kryzysowe					
	19 01 Wydatki administracyjne w obszarze polityki „Instrumenty polityki zagranicznej”					
	19 01 04 01 – Wydatki pomocnicze na Instrument na rzecz przyczyniania się do Stabilności i Pokoju					
	21 05 – Instrument na rzecz przyczyniania się do Stabilności i Pokoju – Globalne, transregionalne i nowo pojawiające się					

²⁵ Zróżn. = Środki zróżnicowane / Niezróżn. = Środki niezróżnicowane

²⁶ EFTA: Europejskie Stowarzyszenie Wolnego Handlu

²⁷ Kraje kandydujące oraz w stosownych przypadkach potencjalne kraje kandydujące Bałkanów Zachodnich.

	zagrożenia 21 05 01 Globalne, transregionalne i nowo pojawiające się zagrożenia 21 01 Wydatki administracyjne w obszarze polityki „Współpraca międzynarodowa i rozwój” 21 01 04 04 – Wydatki pomocnicze na Instrument na rzecz przyczyniania się do Stabilności i Pokoju					
--	---	--	--	--	--	--

3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki

3.2.1. Synteza szacunkowego wpływu na wydatki

W mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Dział wieloletnich ram finansowych	Numer	Dział 4 Globalny wymiar Europy								
DG: FPI/DEVCO				Rok 2018	Rok 2019	Rok 2020	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)			OGÓŁEM
• Środki operacyjne										
Numer linii budżetowej: 19 02 01	Środki na zobowiązania	(1)	6,600	20,400	20,350	20,700				68,050
	Środki płatności	(2)	0	10,000	15,000	20,000				45,000
Numer linii budżetowej: 19 02 02	Środki na zobowiązania	(1a)	0,608	2,678	2,528	2,177				7,990
	Środki płatności	(2a)	0	1,000	2,000	2,000				5,000
Numer linii budżetowej: 21 05 01	Środki na zobowiązania	(1b)	2,150	6,250	6,300	6,300				21,000

	Środki płatności	na (2b)	0	3,000	4,000	6,000				13,000
Środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy ²⁹										
Numer linii budżetowej: 19.01.04.01		(3)	0,643	0,673	0,823	0,823				2,962
		(3a)	0	0	0	0				0,000
OGÓŁEM środki dla FPI/DEVCO	Środki zobowiązania	na =1+1 a +1b+ 3	10,0	30,0	30,0	30,0				100,000
	Środki płatności	na =2+2 a+2b +3+3 a	0	14,0	21,0	28,0				66,600

²⁹ Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie w zakresie wprowadzania w życie programów lub działań UE (dawne linie „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

Dział wieloletnich ram finansowych	5	„Wydatki administracyjne”
---	----------	---------------------------

W mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)			OGÓŁEM
DG: FPI									
•Zasoby ludzkie									
•Pozostałe wydatki administracyjne									
OGÓŁEM FPI									
DG: DEVCO									
•Zasoby ludzkie									
•Pozostałe wydatki administracyjne									

OGÓŁEM DG DEVCO									
OGÓŁEM środki na DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych	(Środki na zobowiązania ogółem = Środki na płatności ogółem)	0,946	0,946	0,946	0,946				3,784

W mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		Rok N ³⁰	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)			OGÓŁEM
OGÓŁEM środki na DZIAŁY 1 do 5 wieloletnich ram finansowych									

³⁰

Rok N jest rokiem, w którym rozpoczyna się wprowadzanie w życie wniosku/inicjatywy.

3.2.2. Szacunkowy wpływ na środki operacyjne

- ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych
- ☒ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych, jak określono poniżej:

Orientacyjne produkty dla poszczególnych celów:

- Cel szczegółowy 1 – liczba szacowanych środków reagowania w sytuacjach kryzysu lub początku kryzysu w danym roku budżetowym.
- Cel szczegółowy 2 – liczba szacowanych działań na rzecz budowania zdolności w zakresie zapobiegania konfliktom, budowania pokoju oraz gotowości na sytuacje kryzysowe w danym roku budżetowym.
- Cel szczegółowy 3 – liczba przeszkolonych osób lub zakupionego sprzętu w danym roku budżetowym.

Środki na zobowiązania w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Określić cele i produkty ↓			Rok 2017		Rok 2018		Rok 2019		Rok 2020		Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)						OGÓŁEM	
	PRODUKTY																	
	Rodzaj ³¹	Średni koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba ogółem	Koszt całkowity
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 1 ³²																		
Linia budżetowa: 19 02 01																		
- Produkt																		

³¹ Produkty odnoszą się do produktów i usług, które zostaną zapewnione.

³² Zgodnie z opisem w pkt. 1.4.2. „Cele szczegółowe...”

- Produkt																	
- Produkt																	
Cel szczegółowy nr 1 – suma częściowa		6,6		20,4		20,4		20,7									68,1
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 2 ... Linia budżetowa: 19 02 02																	
- Produkt																	
- Produkt																	
- Produkt																	
Cel szczegółowy nr 2 – suma częściowa	1	0,6	1	2,7	1	2,5	1	2,2									8,0
CEL SZCZEGÓŁOWY NR 3 Linia budżetowa: 21 05 01																	
- Produkt																	
- Produkt																	
- Produkt																	
Cel szczegółowy nr 3 – suma częściowa	1	2,1	1	6,3	1	6,3	1	6,3									21,0
KOSZT OGÓŁEM		10		30		30		30									100

11. Produkty w ramach celu szczegółowego 1 dla linii budżetowej 19 02 01 nie są objęte programowaniem, a zatem nie można ich skwantyfikować.

3.2.3. Szacunkowy wpływ na środki administracyjne

3.2.3.1. Streszczenie

- ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych
- ☒ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych, jak określono poniżej:

W mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	Rok N ³³	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)			OGÓŁEM
--	------------------------	------------	------------	------------	---	--	--	--------

DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych								
Zasoby ludzkie	0,886	0,886	0,886	0,886				3,544
Pozostałe wydatki administracyjne	0,060	0,060	0,060	0,060				0,240
DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych – suma częściowa	0,946	0,946	0,946	0,946				3,784

Poza DZIAŁEM 5³⁴ wieloletnich ram finansowych								
Zasoby ludzkie LB 19 01 04 01 *	0,448	0,448	0,448	0,448				1,792
Pozostałe wydatki administracyjne	0,195	0,225	0,375	0,375				1,170
Poza DZIAŁEM 5 wieloletnich ram finansowych	0,643	0,673	0,823	0,883.				3,022

OGÓŁEM	1,589	1,619	1,769	1,829				
---------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--	--	--	--

Potrzeby w zakresie środków na zasoby ludzkie i inne środki o charakterze administracyjnym zostaną pokryte z zasobów DG już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

* Odpowiada 3 etatom pracowników kontaktowych (CA) w ramach linii budżetowej FPI

³³

Rok N jest rokiem, w którym rozpoczyna się wprowadzanie w życie wniosku/inicjatywy.

³⁴

Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie w zakresie wprowadzania w życie programów lub działań UE (dawne linie „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

3.2.3.2. Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie

- ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich
- ☒ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich, jak określono poniżej:

Wartości szacunkowe należy wyrazić w ekwiwalentach pełnego czasu pracy

	Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)		
• Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia (stanowiska urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony)							
19 01 01 01 (w centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji)	4	4	4	4			
XX 01 01 02 (w delegaturach)							
XX 01 05 01 (pośrednie badania naukowe)							
10 01 05 01 (bezpośrednie badania naukowe)							
• Personel zewnętrzny (w ekwiwalentach pełnego czasu pracy)³⁵							
19 01 02 01 (AC, END, INT z globalnej koperty finansowej)	3	3	3	3			
21 01 02 01 (AC, END, INT z globalnej koperty finansowej)	2	2	2	2			
XX 01 02 02 (AC, AL, END, INT i JED w delegaturach)							
19 01 04 01 ³⁶	- w centrali						
	- w delegaturach	3	3	3	3		
XX 01 05 02 (AC, END, INT – pośrednie badania naukowe)							
10 01 05 02 (AC, END, INT – bezpośrednie badania naukowe)							
Inne linie budżetowe (określić)							
OGÓŁEM	12	12	12	12			

19 i 21 oznaczają odpowiednie dziedziny polityki lub tytuły w budżecie

³⁵ AC = personel kontraktowy; LA = personel miejscowy; END = oddelegowany ekspert krajowy; INT = personel tymczasowy; JED = młodszy oddelegowany ekspert

³⁶ W ramach pułapu częściowego na personel zewnętrzny ze środków operacyjnych (dawne linie „BA”).

Potrzeby w zakresie zasobów ludzkich zostaną pokryte z zasobów DG już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych

Opis zadań do wykonania:

Urzednicy i pracownicy zatrudnieni na czas określony	Zasoby ludzkie w odniesieniu do urzędników (AD) umożliwiają ogólne zarządzanie dodatkowymi zobowiązaniami, a w szczególności właściwe określanie, opracowywanie, kontraktowanie i ocenę działań w zakresie budowania zdolności na rzecz bezpieczeństwa i rozwoju w ramach rozszerzonego portfela projektów oraz projektowanie oceny ryzyka dopasowanej do specyfiki takich działań (patrz punkt 2.2.1). Koszt ten obejmuje również prowadzenie regularnych misji monitorujących w terenie w celu odbywania spotkań z odpowiednimi organami rządowymi i zapewnienia odgórnej koordynacji z innymi podmiotami i darczyńcami na szczeblu lokalnym. Przewiduje się również, że budowanie zdolności na rzecz bezpieczeństwa i rozwoju będzie wymagać ścisłej koordynacji z Radą, Parlamentem i innymi zainteresowanymi stronami (w tym społeczeństwem obywatelskim). Budowanie zdolności na rzecz bezpieczeństwa i rozwoju to nowe terytorium dla Komisji, dlatego wymagać będzie szczególnej uwagi i zdobywania na bieżąco wiedzy, co oznacza zasobochłonność, zwłaszcza na etapie opracowywania. Zasoby (AST) umożliwiają kontraktowanie i finansowe zarządzanie działaniami z zakresu budowania zdolności na rzecz bezpieczeństwa i rozwoju, jak również prowadzenie audytów i kontroli, sporządzanie rocznych sprawozdań (SPP), podejmowanie działań w następstwie zapytań PE/Rzecznika, raportowanie finansowego i nadzór nad zobowiązaniami i płatnościami na szczeblu centralnym. Ponoszone są również dodatkowe koszty w związku z innymi zadaniami zaplecza technicznego.
Personel zewnętrzny	Zasoby ludzkie w odniesieniu do pracowników zewnętrznych (CA) umożliwiają zarządzanie i wdrażanie portfela projektów budowania zdolności na rzecz bezpieczeństwa i rozwoju na poziomie centrali lub delegatur. Obejmuje to bieżące zarządzanie projektami (operacyjne i finansowe), koordynację z państwami członkowskimi i innymi podmiotami, regularne monitorowanie projektów oraz koordynację z delegaturami UE w stosownych przypadkach. Zarządzanie ocenami i audytami. Zadanie to obejmuje również regularne wizyty w terenie.

3.2.4. Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi

- ☐ Wniosek/inicjatywa jest zgodny(-a) z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi.
- ☒ Wniosek/inicjatywa wymaga przeprogramowania odpowiedniego działu w wieloletnich ramach finansowych.

Należy wyjaśnić, na czym ma polegać przeprogramowanie, określając linie budżetowe, których ma ono dotyczyć, oraz podając odpowiednie kwoty.

Kwota 100 000 000 EUR na budowanie zdolności na rzecz bezpieczeństwa i rozwoju zostanie przesunięta w ramach działu 4 wieloletnich ram finansowych 2014-2020 (WRF).

- ☐ Wniosek/inicjatywa wymaga zastosowania instrumentu elastyczności lub zmiany wieloletnich ram finansowych.

Należy wyjaśnić, który wariant jest konieczny, określając linie budżetowe, których ma on dotyczyć, oraz podając odpowiednie kwoty.

3.2.5. Udział osób trzecich w finansowaniu

- Wniosek/inicjatywa nie przewiduje współfinansowania ze strony osób trzecich.
- Wniosek/inicjatywa przewiduje współfinansowanie szacowane zgodnie z poniższym:

Środki w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)			Ogółem
Określić organ współfinansujący								
OGÓŁEM środki objęte współfinansowaniem								

3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

- ☒ Wniosek/inicjatywa nie ma wpływu finansowego na dochody.
- ☐ Wniosek/inicjatywa ma wpływ finansowy określony poniżej:
 - ☐ wpływ na zasoby własne
 - ☐ wpływ na dochody różne

W mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Linia budżetowa po stronie dochodów	Środki zapisane w budżecie na bieżący rok budżetowy	Wpływ wniosku/inicjatywy ³⁷						
		Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)		
Artykuł								

W przypadku wpływu na dochody różne, należy wskazać pozycję(-e) wydatków w budżecie, którą(-e) ten wpływ obejmuje.

[...]

Należy określić metodę obliczania wpływu na dochody.

[...]

³⁷

W przypadku tradycyjnych zasobów własnych (opłaty celne, opłaty wyrównawcze od cukru) należy wskazać kwoty netto, tzn. kwoty brutto po odliczeniu 25 % na poczet kosztów poboru.